

Egy hét Dublinban: Módszertani képzés a Smaragdööld szigeten

2022.

Augusztus 22. és 26. között vettem részt életem első – de remélhetőleg nem utolsó – Erasmus+ képzésén Írország fővárosában, Dublinban. Választásom több okból esett erre a képzésre: egyrészt a kurzus címe nagyon megkapó volt, másrészt, mindenképpen angol nyelvterületre szerettem volna menni és Írországból eddig még sohasem jártam. E két dolog olyannyira összeillett, hogy viszonylag hamar eldöntöttem, én ezt a képzést szeretném választani és nagyon örültem, mikor kiderült, hogy iskolánk megnyerte a pályázatot. Az utazás előtti estém izgalommal teli várakozással telt, ekkor még nem tudtam igazán, mire is vállalkoztam. A hét során viszont bebizonyosodott, milyen jól választottam: fantasztikus hetet tölthettem Dublinban: a csupa hasznos új információ mellett sikerült új kapcsolatokat teremtenem és felfedeznem egy csodálatos várost.

A kurzust a *Centre of English Studies* dublini kirendeltsége szervezte. Az iskola helyileg Dublin szívében található, a szállástól 15 perc sétára, így nagy élmény volt számomra, hogy minden reggel a történelmi belvárosban át jutottam el a helyszínre. A csoporttársaim nagy része is itt szállt meg, így itt is tudtunk találkozni, kapcsolódni. A kurzus reggel 9 órától délután 1-ig tartott, amelybe egy rövid, körülbelül 25 perces, szünetet iktattunk csak be. Kedden és csütörtökön azonban délután is részt vehettünk egy-egy kétórás kulturális előadáson. Az itt szerzett információk rendkívül hasznosak voltak múzeumlátogatásaink során, sok mindent komplexebben láthattunk át ezek segítségével.

A délelőtti kurzuson összesen heten vettünk részt: három olasz, egy spanyol, egy finn és egy magyar kolléga társaságában töltöttem a napokat. Elmondhatom, hogy rendkívül nyitott, befogadó csoport jött össze. Oktatónk, Gavin Reddin személyében egy elhivatott és rendkívül lelkes tanárt ismerhettem meg, aki nagy tapasztalatra tett már szert mind az angol nyelvi, mind az angoltanári képzésben. Órái lendületesek, jól felépítettek, könnyen követhetőek voltak. Az oktató minden tananyagot feltöltött egy, külön erre a képzésre létrehozott Google Classroom csoportba, így nem kellett annyit jegyzetelnünk és több idő maradt eszmecserekre, kérdések megvitatására.

A képzés első napját bemutatkozással indítottuk és különféle páros- illetve csoportmunkák során jobban megismerhettük egymás tanítási környezetét is. A nap második felében a „Teaching Chunks” módszerről tanulunk: ez egy olyan tanítási megközelítés, ami arra fókuszál, hogy a nyelvet ne különálló szavakkal, hanem szóösszetételek segítségével

tanítsuk. Hétfő délután egy másfél órás orientációs sétán vettünk részt az iskola többi tanulóival, ahol bemutatták Dublin fontosabb helyszíneit és praktikus tippeket kaptunk arra, hol érdemes vásárolni, ebédelni, mit érdemes megnézni. Este Írország legrégebbi pub-jába, a *The Brazen Head*-be látogattunk el olasz csoporttársaimmal, ahol megkóstoltuk az írek tradicionális ételét, a fish and chips-et.

Kedden egy tanórát modelleztünk le. Az egész nap egy, a tanár által írt szöveg köré épült fel, ezt dolgoztuk fel különböző módszerekkel. Elsőként a diktált szövegről kellett jegyzeteket készítenünk önállóan, majd ezek alapján a szöveget két csoportban rekonstruáltunk. Az elkészült szövegeket páros munka során hasonlítottuk össze, majd a szöveghez kapcsolódó különböző feladatokat oldottunk meg szövegkitöltés, kifejtős válasz formájában. Ezt követően azon ötleteltünk, hogy mi magunk milyen módon tudnánk használni ezt a módszert saját csoportjainkban, milyen konkrét diktálás utáni feladatokat tudunk kitalálni. Végezetül rövid óravázlatot is készítettünk ehhez. Az egy órás szünet után a már említett kulturális képzés következett, ahol az ír történelemről és irodalomról tanultunk. Rengeteg könyvajánlót kaptunk kortárs ír íróktól, s a hét folyamán szinte mindannyian vásároltunk legalább egy, a tanár által javasolt könyvet. Az én választásom Maeve Binchy *Whitethorn Woods*-ára esett, melyet jelenleg is olvasok. A hosszú nap után egy Hop-On Hop-Off buszos túrán jártuk körbe a város nevezetességeit és sétáltunk egyet Dublin egyik kultikus parkjában, a St Stephen's Green-ben.

Szerdán egy nyelvtani szerkezettel foglalkoztunk: a módbeli segédigék és perfect infinitive kapcsolatáról tanultunk. Az egész nap folyamán erre fókuszáltunk, és a feladatok során minden főbb tanulási egység sorra került: beszédkészség, nyelvhelyesség, hallott és írott szöveg értése, szabad fogalmazás. A kedvenc feladatom során egy gyilkossági ügyet kellett „kinyomoznunk” kártyák segítségével. Délután a Trinity College-ba látogattunk el, és megtekintettük Írország legrégebbi könyvét, a *Book of Kells*-t és a híres könyvtárat. Ezek után a helyi városi vasúttal, a DART-tal kilátogattunk a dublini öböl északi peremén elfekvő apró halászfaluba, Howth-ba. A nyüzsgő fővárosból alig fél óra alatt szinte egy másik világba csöppen az ember: a nyugodt légkör, a hullámzó tenger morajlása, a helyi zenészek tradicionális dalai a mólón sétálva lenyűgöző légkört teremtenek.

Csütörtökön kétféle tanítási módszert hasonlítottunk össze: a kontextus és a szöveg alapján történő oktatást. Természetesen ezt is gyakorlati úton kezdtük: lemodelleztünk egy-egy tanítási helyzetet, melyben mi voltunk a tanulók, majd különböző módszertani szempontok szerint lépésről lépésre elemeztük az órát. Rengeteg gyakorlati példát találtunk ki. A délutáni kulturális óra keretében az írek által beszélt angol nyelv, a „Hiberno-English”

sajátosságaival foglalkoztunk. A nap végén az Ír Emigrációs Múzeumba, az EPIC-be látogattunk el, ahol egy innovatív, interaktív kiállítást tekintettünk meg.

A képzés záró napja két részre oszlott. Az első felében fonetikával és fonológiával foglalkoztunk: zöngés-zöngétlen párokhoz, magán- és mássalhangzók kategóriákba rendezéséhez és fonetikai jelekhez kapcsolódó feladatokat oldottunk meg páros munkában. A szünet után pedig az ellenőrzés és visszacsatolás különböző formáira fókuszáltunk, elsajátítottunk néhány hasznos technikát szókincs, illetve nyelvtani ismeretek ellenőrzésére. Kurzusunk itt véget ért, s elbúcsúztunk csoporttársainktól, akikkel időközben nagyon jól összebarátkoztunk. Kicsit sajnáltam, hogy nem volt hivatalos lezárása a hétnek, a bizonyítványokat később küldték el számunkra, jó lett volna, ha van egy kicsit formálisabb búcsú is. A délutánt a Dublinia Múzeumban töltöttük, ahol megismerkedhettünk a város történelmével a Viking kortól egészen napjainkig.

Szombaton egy 13 órás buszos kirándulás során végigjártam a nyugati part egy részét: láthattam a Moher sziklákat, a tengerparti karsztvidéket, a Burren és Galway városát is. Számomra a Moher sziklák katartikus élményt jelentettek, a végeláthatatlan Atlanti-óceán partján állva parányinak érezheti magát minden ember. Nagyon sajnáltam, hogy a nyelviskola nem szervezett közös programot és egyedül kellett részt vennem ezen a kiránduláson. Jó lett volna többet látni a vidéki Írországból, de vasárnap már utaznom kellett haza.

Jó szívvel ajánlom ezt a képzést minden (az ír kultúra és az új módszerek iránt érdeklődő) angoltanárnak. Mivel nem rég óta vagyok a pedagóguspályán, minden lehetőséget próbálok megragadni a fejlődésre, és ez most nagyon hasznosnak bizonyult. Már most azt tervezgetem, hogy a tanultakat hogyan fogom beépíteni a tanóráimba. Számomra hatalmas pluszt adott az ERASMUS+ program, és nemcsak módszertanilag, de kulturálisan és személyi síkon is. Köszönöm mindenkinek, akik segítettek abban, hogy részese lehessek ennek a varázslatos élménynek! Remélem, jövőre újra találkozunk!

Dobóczy-Szóda Réka

<https://dunakeszi-szentistvan.hu/erasmus>

